

INSPIRATIONSPUNKTER

18. juni 2010

Talepapir til åbent samråd i BOU alm. del den 18. juni 2010 kl. 9.30 – 10.45 - samrådspørgsmål BG og BH af 8. juni 2009 stillet af Thomas Jensen (S) og samrådspørgsmål BJ, BK og BL af 8. juni 2009 stillet af Nanna Westerby (SF) om renoveringspuljen

Spørgsmål BG:

Hvad er ministerens holdning til, at lejere har fået en meget begrænset andel af renoveringspuljen?

Spørgsmål BH:

Hvad er ministerens holdning til, at det er dem med de højeste indkomster, der har fået det største udbytte af renoveringspuljen?

Spørgsmål BJ:

Finder ministeren, at den samlede fordeling af puljens midler er retfærdig og hensigtsmæssig, når det eksempelvis gælder, at borgere i Rungsted har fået ti gange mere ud af puljen end borgere i Københavns Nordvestkvarter?

Spørgsmål BK:

I lyset af ministerens forgængers udtalelser under 1. behandlingen af lovforslaget om renoveringspuljen, hvor denne påstod, at ejere og lejere havde lige adgang til midlerne i renoveringspuljen, hvordan vil ministeren så forklare, at knap 0,3 pct. af renoveringspuljens 86.000 udbetalinger er sket til lejere i alment boligbyggeri, 1,5 pct. til lejere generelt, mens Danmarks 10 pct. rigeste har fået mere end 18 pct. af midlerne fra puljen? Finder ministeren denne fordeling tilfredsstillende?

Spørgsmål BL:

Vil ministeren tage initiativ til, at evt. overskydende midler af renoveringspuljen skal bruges der, hvor der er størst behov for renoveringer f.eks. i Danmarks nedslidte og udsatte lejeboligområder, så der her kan komme nye legepladser og bedre belysning? Og hvis ikke, hvordan forventer ministeren, at eventuelle overskydende midler skal benyttes?

Svar:

Tak for spørgsmålene. Alle spørgsmålene handler i min optik om puljens fordelingsmæssige aspekter, så jeg tror, at det er mest hensigtsmæssigt at besvare spørgsmålene samlet.

Lejernes andel af puljen

Først spørgsmålet om lejernes andel af renoveringspuljen. Ordningen blev skruet sådan sammen, at alle, både ejere, lejere og andelshavere, har kunnet søge om tilsagn. Ansøgningsproceduren var den samme for alle ansøgere,

Tilsagnene blev tildelt efter først-til-mølle-princippet, men puljen var åben så længe – ca. 6 uger – at alle, der ville søge, havde mulighed for det.

For at kunne tilgodese flest mulige danskere, blev det besluttet, at det kun var den *enkelte* boligejer, andelshaver eller lejer, som kunne søge om tilskud. Det betød, at ejerforeninger, andelsboligforeninger, almene boligforeninger og private udlejere ikke kunne søge penge fra puljen.

På den måde afskar vi muligheden for, at store foreninger – det gælder både ejerforeninger, andelsboligforeninger og almene boligforeninger – med en enkelt ansøgning kunne tømme puljen på kort tid. Det kunne ellers ske, hvis foreningerne sendte ansøgninger ind på meget store og dyre renoveringsprojekter, f.eks. tagrenoveringer eller vinduesudskiftninger på alle foreningens ejendomme. Tilsvarende kunne private udlejere heller

ikke søge om tilskud til renoveringsarbejder på deres udlejningsejendom.

Begrænsningen betød dog ikke, at lejerne ikke havde adgang til puljens midler. Lejerne kunne søge om tilskud til arbejder, som var omfattet af deres råderet. Det vil sige den del af boligen, hvor lejeren har vedligeholdelsespligten. Det kan f.eks. være el- eller malerarbejder eller et nyt badeværelse. Samme vilkår gjaldt også for andelshavere og ejere af ejerlejligheder.

Boligejere i parcelhuse har råderet over hele deres bolig, og derfor kunne de søge om tilskud til alle arbejder på deres ejendom.

Mange lejere havde færre typer af renoveringsprojekter, som de kunne søge til, men der er altså intet, der har hindret dem i at søge til projekter som renovering af badeværelser eller malerarbejde på samme vilkår som boligejerne.

Indkomstfordelingen

Lad mig nu vende mig mod spørgsmålet om, at dem med de højeste indkomster har fået det største udbytte af renoveringspuljen.

Hensigten med puljen var at skabe beskæftigelse. Som jeg allerede har redegjort for, var det derfor mest hensigtsmæssigt, at puljen blev udformet således, at der blev givet et tilskud til arbejdslønnen på 40 pct. og 20 pct. på materialekøb. Det betød,

at man for at få andel i puljen selv skulle have størstedelen af pengene op af lommen, hvilket øgede beskæftigelseseffekten. Havde vi ikke valgt den høje egenfinansiering, havde beskæftigelseseffekten været mindre.

Vi havde som tidligere nævnt brug for at sætte gang i beskæftigelsen. Derfor udformede vi puljen, som vi gjorde, hvilket der jo også var bred opbakning til i Folketinget.

Er det så retfærdigt, at nogle borgere har fået større tilskud end andre? Når man tager puljens formål i betragtning, så mener jeg, at det er helt rimeligt, at nogle har fået mere end andre. De borgere, der har fået større tilskud, har også haft flest penge op af lommen.

Den geografiske fordeling

I de enkelte regioner vil der naturligt være lokale udsving, hvor nogle områder i gennemsnit har fået større tilskud end andre. Det er efter min mening helt naturligt, at tilskuddene ikke fordeles sig jævnt over alle kommuner i landet. Det skyldes dog ikke puljens udformning.

Når vi ser på det regionale niveau, viser tallene, at tilskuddene fra puljen er fordelt nogenlunde ligeligt på regionerne. Det viser, at pengene fra renoveringspuljen er kommet ud i hele Danmark. Og dermed er der blevet sat gang i beskæftigelsen i byggeriet over hele landet.